

In een dienst waarin de kerkenraad opnieuw bemenst werd, stonden we stil bij het begin van Hand.6: het gemopper van de Griekstalige weduwen.
We zongen Psalmen Nu 133, Gezang 457 met opwekking 379 en verder Opw. 267 en 378, EL 443 en 'Here I am Lord'.

Pinksteren in Jeruzalem. Mensen van verschillende talen komen bij elkaar en de gemeente groeit als kool. Maar deze weelde stelt de gemeente óók voor problemen. Ontevredenheid, verwijten, verwaarlozing zijn de eerste woorden van Hand.6.
De autochtone gemeenschap slaat de allochtone Griekstalige weduwen over bij de ondersteuning (Grieks: diakonie).

Je eerste indruk is: deze weduwen krijgen niets. Maar als je daar goed over nadenkt: dat zou absurd zijn. Niet alleen laat Lukas voortdurend horen dat ze in Jeruzalem alles juist gemeenschappelijk hebben (Hand.2 en 4), maar ook praktisch gezien is het toch onvoorstelbaar dat de Griekse weduwen aan tafel botweg niets krijgen!
Nee, deze weduwen worden niet overgeslagen in het ontvángen, maar in het úitdelen. Het gaat niet om passieve weduwen die alleen maar hun hand kunnen ophouden, maar om actieve weduwen die de handen uit de mouwen willen steken.

In zeven punten.

1. ontevredenheid

Lukas gebruikt het woord 'gemopper' dat ook gebruikt wordt in de boeken van Mozes van Israël in de woestijn. In Hand.6 is het een 'positief' gemopper. Het is Pinksterweelde! In die vitale gemeente wil iedereen mee doen!

2. overleg

Opvallend dat de apostelen het probleem meteen doorspelen. Ze gaan er niet autoritair mee om, maar roepen de gemeente samen. "Weten jullie wijze mannen die dit probleem kunnen tackelen?"

3. organisatie

Een eng woord in de kerk. Maar als de Geest groei geeft (organisme), moet daarop geanticipeerd worden (organisatie).

4. zakelijkheid

De aanpak van de apostelen is verrassend nuchter. Er wordt niet gewacht op een ingeving van de Heer, maar ze gebruiken hun gezonde verstand: het gaat hier om een probleem met de Grieken, dan hebben we mannen met Griekse achtergrond nodig om dat aan te pakken.

5. maatwerk

De apostelen concentreren zich op de prediking, andere mensen worden ingeschakeld om andere dingen te doen.

6. diakonie

De weduwen werden achtergesteld bij de wekelijkse diakonie (vers 1). De apostelen willen zich richten op de diakonie van het Woord (vers 4). Diakonie is dienstverlening. Iedereen brengt op zijn dienblad iets rond in de gemeente.

7. het Woord

Het gaat er niet zomaar om dat iedereen iets doet. Het gaat erom dat de gemeente doet wat God zegt. Daarom zijn de apostelen zo zuinig op hun eigenlijke werk: het Woord verkondigen. Alleen zo kan het Woord groeien (vers 7).

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Is er iets in deze Keek wat jou getroffen heeft?
2. Stelling: iedereen in de gemeente is een diaken. reageer.
3. Hoe vind je het 'commitment' binnen onze gemeente? Als je het voor verbetering vatbaar vindt, heb je dan ook een idee hoe we elkaar kunnen motiveren.
4. Wat was uiteindelijk de drijfveer van de mensen in Jeruzalem, denk je? Een legere agenda dan wij?
5. Moet een gemeente wel georganiseerd worden?
6. Stelling: Dankzij de kring ervaar ik iets van wat er in de gemeente van Jeruzalem was: omzien naar elkaar en groeien in het geloof. Reageer.
7. Stelling: een dominee moet zich wijden aan gebed en de diakonie van het Woord (vers 4) . Daarom moet je hem niet *allround* inzetten. Reageer.
8. Voor wie meer wil.
 - a. In welke zin worden de Griekse weduwen overgeslagen? Kijk eens in de kanttekeningen van de Statenvertaling: wat is de eerste optie die zij noemen?
 - b. Vroeger werden nieuwe kerkenraadsleden gekozen uit tweetallen. Onze gemeente wordt wel verweten dat wij die gewoonte niet meer hebben. Ga eens na waar de bijbel spreekt over tweetallen. En verkiezingen.